

pågældende udvalg vil behandle EU-sagerne. Det har allerede ført til en større involvering i EU-sagerne. En høringsrunde foretaget i sommeren 1998 på foranledning af Udvalget for Forretningsordenen har vist, at der i fagudvalgene er interesse for at øge engagementet yderligere. Høringssvarene viser samtidig, at der er så store forskelle på, i hvilket omfang EU-sagerne berører de forskellige fagudvalgs interesseområder, at der ikke kan opstilles én bestemt model for, hvorledes fagudvalgene skal behandle EU-sagerne, og hvorledes samspillet mellem fagudvalget og Europaudvalget skal foregå.

Det må fortsat være sådan, at mandatgivning og orientering om forhandlingssituationen i forbindelse med afstemninger i Ministerrådet foregår i et lukket møde i Europaudvalget. Samtidig må man finde frem til en fornuftig arbejdsdeling, således at fagudvalgene får en vigtig og gennemskuelig rolle i processen. Europaudvalget lægger op til, at fagudvalgene primært drøfter forslagene i den tidlige fase, hvor der er størst mulighed for at påvirke regeringens forhandlinger under sagens behandling i Ministerrådsregi. Hvis fagudvalget tager sagen op på det tidlige tidspunkt, er der også bedst mulighed for at etablere et uformelt samarbejde med danske medlemmer af Europa-Parlamentet, jf. nedenfor.

Høringsrunden og en gennemgang af fagudvalgenes forskellige praksis viser, at fagudvalgenes behandling af et konkret kommissionsforslag bl.a. kan bestå i, at

- det modtagne notat danner grundlag for, at ordførerne kan drøfte sagen med partiets ordfører i Europaudvalget
- det modtagne notat sættes på dagsordenen for et udvalgsmøde, hvor det kan drøftes
- sagen drøftes i udvalget
- sagen drøftes på et temamøde i udvalget
- sagen giver anledning til et eller flere skriftlige spørgsmål til ministeren
- ministeren kaldes i samråd om sagen, f.eks. til en drøftelse af regeringens holdning under de forberedende drøftelser, der finder sted i arbejdsgrupper under Ministerrådet og i Coreper
- udvalget vedtager en udtalelse om sagen
- udvalget afgiver en indstilling - ofte med bidrag fra de enkelte partier - som sendes til Europaudvalget.

Involveringen af en bredere kreds end Europaudvalgets medlemmer behøver ikke nødvendig-

vis foregå på møder i fagudvalget, men kan ske ved, at ordføreren på et bestemt fagområde drøfter sagen med sit partis repræsentant i Europaudvalget, tager den op på et gruppemøde eller drøfter den med sit politiske bagland, interesseorganisationer, vælgere m.v. I den forbindelse kan der også komme offentlig debat om sagen.

Det følger af ovenstående, at der ikke er grundlag for at fastsætte ensartede regler om, at fagudvalget skal udtale sig om eller afgive indstilling til Europaudvalget om alle de sager, det har behandlet. Indstillinger, som blot siger, at et bestemt parti kan tilslutte sig ministerens holdning, mens et andet parti vil redegøre for sin stilling i Europaudvalget, er uden praktisk værdi. Det, som er gavnligt for den offentlige debat og for Europaudvalgets efterfølgende behandling, er, hvis fagudvalget (eller partier i fagudvalget) udtaler sig om det substantielle indhold i et bestemt forslag - baseret på den ekspertise, der er til stede i fagudvalget, og på den politiske holdning, partierne bag udtalelsen står for.

Det må som nævnt være op til det enkelte fagudvalg at bestemme, hvordan behandlingen i de konkrete tilfælde skal finde sted. Det er set fra Europaudvalgets synspunkt ønskeligt, at EU-sager sættes på dagsordenen for et møde i fagudvalget, således at medlemmerne får mulighed for at tage dem op. Europaudvalget vil anmode fagudvalgene om, at det som et minimum tilkendes, hvilke sager udvalget har behandlet, og hvilken dato behandlingen fandt sted. Dette kan ske gennem en simpel indtastning i Folketingets Udvalgsaktsystem (FTU) under det pågældende forslags KOM-nummer. Hvis udvalgets behandling af sagen giver anledning til, at udvalget eller partier i det fremkommer med en skriftlig udtalelse, registreres den ligeledes under KOM-nummeret og indgår i den efterfølgende behandling af sagen.

Ovenstående lægger som nævnt op til en arbejdsdeling, således at fagudvalget først og fremmest beskæftiger sig med sagen i den tidlige fase, mens Europaudvalget først og fremmest beskæftiger sig med sagen, når den er moden til beslutning i Ministerrådet. Dette er imidlertid ikke til hinder for, at Europaudvalget også kan tage en sag op på et tidligere tidspunkt, ligesom det ikke er til hinder for, at fagudvalget også kan beskæftige sig med den i den sene fase.

Folketingets EU-konsulent, der har en selvstændig og uafhængig rådgivningsfunktion, vil